

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 164/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2003 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. Š. Š., Ž., vo veci porušenia základného práva, aby sa jeho vec verejne prerokovala v jeho prítomnosti, zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 68/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. Š. Š. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. augusta 2003 doručená sťažnosť Ing. Š. Š., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie základného práva, aby sa jeho vec verejne prerokovala v jeho prítomnosti, zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 12 Co 68/03.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že „Sťažovateľ podal dňa 25. 9. 2001 na Okresný súd vo Veľkom Kríši návrh na začatie konania vo veci ochrany osobnosti podľa § 200i O. s. p. Po postúpení návrhu na Okresný súd v Rimavskej Sobote, bol návrh sťažovateľa na prvom pojednávaní rozsudkom č. k. 7 C 216/01-42 zo dňa 11. 11. 2002 zamietnutý. (...)

Proti tomuto rozsudku sťažovateľ podal listom zo dňa 20. 1. 2003 odvolanie proti rozsudku okresného súdu. (...)

Sťažovateľ obdržal dňa 5. 6. 2003 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 12 Co 68/03 zo dňa 10. apríla 2003, v ktorom bol potvrdený rozsudok okresného súdu. Ďalej v rozsudku bolo uložené sťažovateľovi zaplatiť trovy odvolacieho konania vo výške 7.618,- Sk a bolo vydané poučenie, že proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie. (...)

Krajský súd v Banskej Bystrici prejednal odvolanie sťažovateľa bez jeho prizvania. Podľa vyčíslenia trov konania, sťažovateľ usudzuje, že na pojednávaní o odvolaní bol prizvaný iba zástupca žalovaného.

Podľa odôvodnenia uvedeného rozsudku, krajský súd sa nezaoberal všetkými námietkami uvedených v odvolaní sťažovateľa. K jednotlivým bodom odvolania nezaujal stanovisko.

Krajský súd v konaní porušil §§ 211 a násl. Občianskeho súdneho poriadku. Krajský súd neprejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ – sťažovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia. Na pojednávanie o odvolaní neprizval odvolateľa – sťažovateľa a tým mu neumožnil vyjadriť sa a predniesť svoje ďalšie návrhy.

Týmto konaním boli porušené ústavné práva sťažovateľa. “

Sťažovateľ sa na základe uvedených skutočností domáhal toho, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Krajský súd v Banskej Bystrici v konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 12 Co 68/03 porušil právo Ing. Š. Š., aby sa jeho vec verejne prerokovala v jeho prítomnosti, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd ruší rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní na ochranu osobnosti vedenom pod sp. zn. 12 Co 68/03 a vracia vec na ďalšie konanie.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 100.000,- Sk. “

Pretože podanie v predloženej podobe nemalo predpísané náležitosti podľa § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd sťažovateľa vyzval listom z 20. augusta 2003, aby odstránil nedostatky svojho podania a doplnil sťažnosť tak, aby zodpovedala ustanoveniam § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, najmä aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy pripojil splnomocnenie pre jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom alebo komerčným právnikom. Sťažovateľ bol zároveň poučený o tom, že ak uvedené nedostatky jeho podania nebudú odstránené, ústavný súd môže toto podanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnuť. Sťažovateľ túto výzvu prevzal 27. augusta 2003, avšak do dnešného dňa na výzvu nereagoval, splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnicka k svojej sťažnosti nepripojil.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa

na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Pretože predmetná sťažnosť v predloženej podobe nespĺňala náležitosti, ktoré pre uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje ústava a zákon o ústavnom súde, a keďže sťažovateľ ani po výzve ústavného súdu nepredložil splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom alebo komerčným právnikom v súlade s § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, bolo potrebné túto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2003